

DOUBRAVICKÝ OBČASNÍK

ZPRAVODAJ OBCÍ DOUBRAVICE, VELEHRÁDEK A ZÁLESÍ

vychází 20. ledna 2021

elektronická verze

Krásný novoroční den všem věrným příznivcům Občasníku.

Tak máme za sebou jedno z nejhezčích ročních období, čas adventu, Vánoc, jakéhosi zklidnění a uvolnění. Tedy, v rámci možností. Byť nechci do těch pár vzácných řádků svého úvodníku tahat bacily a neduhy, bylo by asi hodně divné

se aspoň slůvkem neotřít o protivnost, která nás provázela téměř celým dvacátkovým rokem. Protože nejsem epidemiolog ani žádný odborník v oboru lékařském, zkusím na toto téma reagovat po obyčejnu, po svém, tedy tak, jak je mi to blízké - po holčičím. Jistě, téma koronaviru není nikterak pestré, většinou to každého už jen při zmínce naštvě, protože média všech druhů na nás od brzkého jara nechrlí nic jiného, ale ... když už jsme u té pestrosti ... našlo by se určitě pár hezkých okamžiků, kdy jsme symbol boje proti kovidu - roušky - schovali do útroby kapes, tašek, šuplíků a skříněk a užívali si lidských úsměvů, plných výrazů ve tváři, mimiky, upravených knírů a barevných rtěnek. Nicméně těchto chvil bylo opravdu jako šafránu v porovnání s těmi, kdy jsme své známé rozeznávali jen díky očím a vlasům. Kolikrát se mi stalo, že jsem přes své zamížené brýle a křiklavou roušku z potištěné látky na tváři druhého nepoznala, že se jedná o člověka, na kterého bych jindy mávala už z dálky a usmívala se, protože to je přece ten a ten.

Určitě si vzpomenete, jak si při první vlně národ sobě sám poradil a šikovné švadlenky "Madlenky" hbitě posháněly po domácnosti plátna a šňůrky, z kterých vznikaly první po domácku ušité "náhubky". Tehdy nebylo nic zvláštního potkat pána v růžové roušce s králíčkem, dámu v ústence s lebkami, mrzuté děti nosily, co jim rodiče za ouška přivázali, žádnou parádu v tom nikdo nehledal, jen užitek. Postupem času se ale - no koho by to kdy napadlo? - z roušek stal módní doplněk. Mnoho lidí se snažilo svou novou povinnou část šatníku ladit se zbytkem outfitu, aby to prostě všechno mělo styl. Aby se to líbilo. Aby, když už ten úsměv není

vidět, byl člověk tak nějak pěkně jinak. Vzpomínám na obrázky slovenské prezidentky, paní Čaputové, která ke svým šatům měla pokaždé nejen stylové rukavičky, ale právě i roušku a dohromady celý model působil pokaždé vkusně, elegantně a vlastně to bylo až samozřejmé, že se ke střevíčkům přidaly i ústenky z luxusních materiálů.

Mohla bych pokračovat dál a dál, byť se jedná vlastně o téma velmi povrchní a nezásadní, ale o tom to asi i tak trochu v životě je. Zkusit nehledat jen to špatné, ale i když nejsou časy příznivé, tak se naučit v nich najít něco, co vás třeba něčím zaujme, ideálně něco, co dokáže tu myšlenkovou tíhu odlehčit. Obrátit a rozvinout pozornost tam, kde zas tak zle není, kde se dá i zabavit. Protože co si budeme povídat, té zábavy teď je opravdu velice málo a je to jen na nás, jestli se necháme dnes a denně otravovat negativními scénáři a informacemi, nebo jestli to zkusíme všechno pojmout jinak. Radit se nedá, každý to v sobě zkrátka máme nějak nastavené, co si do své mysli pustíme a co necháme venku, nicméně každému z vás bez rozdílu přeji, ať si i v době rouškové udržíte koutky úst zvednuté nahoru, ať se vám smějí oči, ať vaše slova zní vždy víc povzbudivě než ustaraně, ať pro každého je v blízkém dosahu světýlko na konci tunelu. Ať máte pro koho a pro co žít, protože není většího hnacího motoru. Nevzdávejte to, zase bude dobře!

Vše nejlepší v novém, jednadvacítkovém roce, vám z celého srdce přeje

Vaše RD ♥

ZPRÁVY Z RADNICE

KRÁTCE KE STAVEBNÍM PRACÍM V LETECH 2020 A 2021

V uplynulém roce 2020 proběhla dostavba vodovodu, větví V1 a V2. Obě části jsou hotové, zkolaudované, na jaře roku 2021 pouze proběhne závěrečná úprava terénu, protože obě větve se ukládaly do obecních cest. Druhou větší prací byla kompletní oprava plotu na hřbitově. Obě akce jsme financovali z prostředků obce.

Na rok 2021 připravujeme dvě větší stavební akce:

První je rekonstrukce stávajícího sportoviště. Na to máme již 5 let zpracovaný projekt s vydaným územním rozhodnutím. V rámci této akce by mělo v prostoru stávajícího fotbalového hřiště být vybudováno víceúčelové hřiště na tenis, volejbal a nohejbal s umělým povrchem a nové hřiště na

malou kopanou. Předpokládaná cena je cca. 4 mil. Kč. Na financování žádáme o dotace ze dvou dotačních titulů, z Ministerstva pro místní rozvoj a z Královéhradeckého kraje.

Druhou větší akcí by měla být dostavba ČS Žlábek, dostavba akumulace vody a napojení tohoto zdroje na obecní vodovod. Akci máme stavebně připravenou, v případě přidělení dotačních prostředků se bude v r. 2021 stavět.

VĚTŠINU DNEŠNÍHO PSANÍ BYCH CHTĚL VĚNOVAT TÉMATU **ODPADY**

Co se týká komunálního odpadu, tedy toho, co končí v popelnici, musím konstatovat, že oproti r. 2019 došlo místo k poklesu k nárůstu množství svezeneho odpadu. Což v situaci, kdy zároveň vzrostla cena za uložení odpadu na skládku, nemůže vést k ničemu jinému, než je zvýšení ceny za svoz odpadu a tím i ke zvýšení poplatku ze strany obce, a to ze současných 680,- Kč na 750,- Kč pro rok 2021. Budu se opakovat a stále to nechápu, ale oproti okolním obcím produkujeme násobně víc komunálního odpadu. Na jednu stranu je dobře, že se nám to neválí nikde v přírodě, na druhou stranu doporučuji se zamyslet, jestli opravdu musíme takové množství odpadu produkovat. Argument, který občas slyšíme: „Když platím, tak tam hodím všechno!“, je úplně mimo. Takhle za chvíli budeme s cenou za odpad v astronomických číslech.

A nyní ke **tříděnému odpadu**, což je věc, která mě trápí ještě víc. Jistě jste zaznamenali, že jsme od července 2020 změnili svozovou firmu a s tím i způsob svozu tříděného odpadu. Začali jsme svážet formou takzvaného pytlového sběru, což znamená jediné: svozové auto projede celou vesnicí a od každého domu odveze přistavený vytříděný odpad. Pytle na tříděný odpad ZDARMA vydáváme na obecním úřadě. K tomuto kroku jsme přistoupili z důvodu, že předchozí síť stanovišť na kontejnery nešla dál rozšiřovat a byly stížnosti, že donášková vzdálenost je z určitých částí obce dlouhá. Zároveň jsme očekávali, že tím, že posuneme službu lidem až pod nos, vyřešíme problém třídění k plné spokojenosti všech.

Přiznám se, že jsme očekávali nějaké menší problémy spojené s přechodem na nový systém, proto jsme i dočasně ponechali kontejnery na původních místech. To, co se ovšem děje, překonalo moje nejhorší očekávání. Nejprve jsme zjistili, že část lidí vůbec neví, jak se třídí. To by nebylo to nejhorší, máme letáky, vysvětlíme, poradíme. Co je horší, určitá část občanů zřejmě netřídí vůbec (dle evidence vyzvednutých pytlů) a část lidí to zřejmě z nějakých mně nepochopitelných důvodů sabotuje. Usuzuji ze dvou důvodů. Za prvé, většinou těsně po vyvezení (někdy ještě týž den) jsou

některé kontejnery téměř okamžitě plné, ale co je zarážející, většinou vytríděným odpadem v pytlích. Co vede lidi k tomu, že to ve svozový den nedají k cestě před plot, ale obratem s tím běží do kontejneru, je mimo chápání. Horší nešvar, který jsme dříve neměli anebo neviděli, je to, že do těch kontejnerů házíte ve velké míře to, co tam vůbec nepatří. Jako malý příklad, co jsme za těch půl roku viděli, uvádím: tašky se zkaženým masem (minimálně 3x na dolním konci), stavební polystyren, gumové bazény, autodíly. Dokud se to sypalo z kontejnerů přímo do auta, tak to tady nikdo neviděl a vytrpěli si to až pracovníci na třídící lince, kteří to museli všechno přebrat. Nyní, když to firma vybírá z kontejnerů přímo zde, to lehce odhalí a nechá nám to na místě. Složitě potom musíme zajišťovat likvidaci. Zvláště bych si u tohoto dovozil upozornit na **stavební polystyren, ten nám nevyvezou nikdy**, i když ho nalámete na malé kousky. Je to totiž nebezpečný odpad. Doporučuji znovu přečíst informační leták co, jak a kam třídit.

Bohužel jednoduché řešení formou vysvětlování nefunguje, v Občasníku i na různých letáčích jsme se o tom napsali dost... A je to marný, je to marný! Proto v prvním čtvrtletí 2021 přistoupíme k tomu, že kontejnery (žluté a modré) stáhneme a bude už možný pouze pytlový svoz. Pokud by se někdo snažil stále odkládat odpad na místa původních kontejnerů, tak to budeme řešit za pomoci fotopastí, i s případnými následky pro dotyčné.

Obdobný problém řešíme na hřbitově, kde jsme při opravě plotu zároveň pod hřbitovem na místě bývalé skládky vybudovali z panelů zpevněnou plochu na bio odpad (tráva, kytky, hlína, větve). Zároveň jsme u vchodu umístili modrý kontejner na komunální odpad (květináče, sklo, plasty, svíčky apod.), který pravidelně vyvážíme. Pro jistotu jsme ještě na kontejner i na plot umístili cedule s popisem, co kam patří. A přesto máme stále kytky a hlínu v kontejneru a sklo, svíčky a květináče na skládce pro bio odpad. Jestli si myslíte, že někoho baví to stále přebírat, tak NEBAVÍ.

PODĚKOVÁNÍ

Touto cestou bych chtěl poděkovat p. Jiřímu Tylovi a p. Pavlu Hlavatému ml., kteří sami bez požadavku na nějaké ocenění vlastními silami pomohli s úpravou cest poškozených při dostavbě vodovodu. A navíc se s tím ani nikde nechlubí. Tak musím za ně. Ještě jednou děkuji.

Miloš Valášek, starosta

AKTIVNÍ SENIOŘI V ROCE 2020

I v roce 2020, i když v omezené míře, organizovala parta seniorů, která hodlá svůj „podzim života“ strávit aktivně a v dobré společnosti, různá setkání, exkurze a výlety. Nápadů na společně strávené chvíle měly opět dost, některé plány však nemohly být kvůli protiepidemickým opatřením realizovány.

23.1.2020 – Večerního posezení v **doubravickém hostinci „U Hrdinů“** se účastnilo 17 přátel, každý si dal jídlo podle své nálady a chuti, o veselou náladu se postaral každý, kdo přispěl nějakým vtipem.

20.2.2020 – Únorové „zasedání“ bylo zájezdní, 20 jeho účastníků se sešlo v tetínské **restauraci „Dupačka“**. Jídlo zhodnotili jako výborné, výběru z jídelního lístku vévodila pizza. Sedělo se v malém prostoru ve výčepu, s čímž ne všichni byli spokojeni.

10.3.2020 – Plánovaný výlet vlakem na **výstavu kamélií v zámku Rájec nad Svitavou** se již neuskutečnil. Epidemická situace spojená s nákazou novým koronavirem se začala zhoršovat, 12. 3. pak byl vládou vyhlášen nouzový stav. I když nemohli senioři společně jezdit na výlety, zůstávali stále v kontaktu, telefonickým či prostřednictvím sociálních sítí.

18.6.2020 - Večerní posezení „U Hrdinů“. Každý ze 17 účastníků si dal jídlo podle své nálady a chuti. Všichni se radovali z opětovného setkání i z toho, že kritickou dobu ve zdraví přečkali. Sezení se protáhlo do 22 hod. pak se ještě uskutečnil noční výlet do **části Tetína - Vlkánov**.

16.7.2020 – 21 účastníků posedělo v **restauraci „Dupačka“ v Tetíně**. Jídlo výborné, všichni byli spokojeni.

V těžkých chvílích se vždy probouzí český humor, a tak pro povzbuzení ducha v divné době vzájemně senioři přes sociální sítě či mailem sdíleli vtipnou básničku:

V lese 🌲 🌲 řadí kůrovec, všude samá souška.

Ve městech 🏠 🏠 zas viróza,

je to těžká zkouška.

Až u ohně 🔥 či u piva 🍺

budeme sedět v kroužku,

vzpomeneme s nostalgií,

kdo jakou měl roušku 🧐.

Byly různých velikostí, měly hezké vzory 🧶,

v ulicích jsme potkávali maskované tvory

👤 🧑.

Jeden jí měl ze šátku, druhý z dámské vložky,

tak jak nám to nařídily bezpečnostní složky 🚒.

Snad to nějak překonáme 🧐♀,

do kremace nejdeme,

určitě se s kamarády zase všichni sejdeme.

Ať každému pěkný úsměv 😊 zase zdobí líce,

hlavně aby všechno přežil a měl zdravé plíce.

(zdroj: fcb)

30.7.2020 – Výlet autem **do Konecchlumí**. – kostel sv. Petra a Pavla, výklad podala průvodkyně paní Lánská. V tomto barokním kostele byla v roce 2001 instalováno 14 deskových obrazů křížové cesty, které maloval a kostelu daroval. Vladimír Komárek. **Mohyla Viléma Konecchlumského**, rytíře popraveného roku 1621 spolu s dalšími 26 vůdci protihabsburského stavovského povstání. Procházka obcí vedla i kolem zámku (v soukromých rukách) a koupaliště. Další zastávkou byla obec **Choteč** - prohlídka skleníků s kaktusy, sukulenty, orchidejemi a jinými teplomilnými květinami. Výlet pokračoval přes **Byšičky** (křížová cesta, památný dub, hřbitov, pěkný výhled) a **Lázně Bělohrad** – procházka kolem rybníka Pardoubek. Výlet završila večeře v restauraci „Dupačka“ v Tetíně (10 účastníků).

12.8.2020 – Posezení v **restauraci „U Antonína“ v Lipnici** s výborným jídlem (s jehož velkými porcemi mnozí zápasili) – 15 účastníků.

3.9.2020 – Výlet auty na téma „**Přijďte zjistit, jak se vyrábí elektřina**“. Cílem výletu byla malá vodní elektrárna Hučák v Hradci Králové. Účastníci zhlédli krátký film o vodních elektrárnách na Labi, od pramene do Hradce Králové, prohlídli si strojovnu i budovu zvenčí. Následovala procházka Jiráskovými sady k soutoku Labe a Orlice. V 11 hod. výlet pokračoval prohlídkou s výkladem dřevěného pravoslavného kostelíka sv. Mikuláše Divotvorce, dovezeného ze Slovenska roku 1935. Na oběd se výletníci zastavili v Sadové, v restauraci Lila (13 účastníků).

18.9.2020 se uskutečnilo poslední setkání, a to v obecním hostinci v Rohoznici (13 účastníků). Setkání plánované na 16. 10. ani další akce do konce roku se už nemohly uskutečnit, přišla další vlna koronavirové pandemie, byl vyhlášen nouzový stav, uzavřeny restaurace atd.

Všichni věříme, že nelehkou dobu ve zdraví přečkáme a že se v roce 2021 sejdem a uskutečníme další výlety i posezení.

Marie Malá

DĚTŠTÍ OCHOTNÍCI

Divadlo je můj velkou celoživotní láskou, proto se v létě loňského roku zrodil nápad přiblížit ho místním dětem. Jelikož je tu spousta šikovných dětí, vznikl v září 2020 "Doubravický dramaťáček", který má v současné době 16 dětských členů různých věkových kategorií. Děti jsou moc šikovné, a proto se nám i přes veškerá úskalí v podobě různých vládních opatření podařilo nazkoušet vánoční

příběh s názvem "V Betlémě je přeplněno". Bohužel, vzhledem k situaci, se nám ho nepodařilo zahrát při tradičním zpívání u vánočního stromečku. Rozhodli jsme se ho proto natočit a podělit se o něj alespoň na facebookových stránkách obce.

Režii a texty mám na starosti já. Za krásné kostýmy a kulisy patří velké poděkování mým kamarádkám Ivaně Bouteiller a Ivě Štěpánové. Těšíme se, že nám to situace dovolí a začneme zase brzy zkoušet. Tentokrát pohádku, kterou, jak všichni věříme, si koncem června zahrajeme již před diváky.

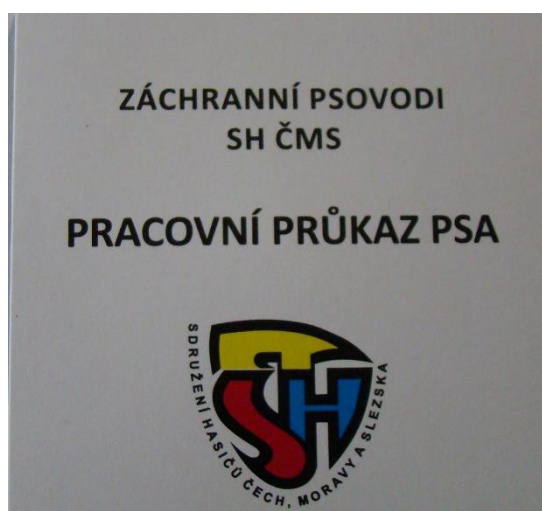
Michaela Křížová

Soubor dětských ochotníků (Dráček) v Doubravici krátce působil od podzimu 2012 do léta 2013. Režisérkou a dramaturgyní byla Pavlína Derdová, o kostýmy se starala Ivana Boutellier. Děti nacvičily dvě představení. 15. 12.2012 se veřejnosti představily v hostinci U Hrdinů svým „Vánočním příběhem“. Pohádku „Čert a Káča hrály“ 8. 6. 2016 v rámci programu k 500. výročí od první písemné zmínky o obci.

ZÁCHRANNÉ STOPOVÁNÍ V DOUBRAVICI

V Doubravici existuje od r. 2013 organizace Rescue Stopaři z. s. Založili jsme ji s mou paní, Danou Paulovou, protože v té době sílil zájem o praktické využití psího čichu při hledání pohřešovaných osob. Mám na mysli vyhledání jedné konkrétní osoby na základě jejího individuálního pachu. My sami jsme se ke stopování dostali v roce 2001 potom, co jsme se dozvěděli o zpackané pátrací akci po malém Vítkovi nedaleko odtud.

Díky Daně K., Češce žijící dlouhodobě v Holandsku, jsme po e-mailu získávali první informace o disciplíně, která se tam na klubové bázi provozovala. Podle jejích rad jsme začali trénovat se psy a o výsledcích informovali Holanďany. Ti nás vedli dál.

V roce 2004 jsme pak s naším psem Forrestem Gumpem v Holandsku vyhráli ve své třídě. Bylo to velké povzbuzení a náповěda, že nejdeme špatným směrem. S Gumpem jsme se zúčastnili celkem 13 pátrání, poslední bylo na Slovensku. U psů je to ale tak, že když mají všechny znalosti a zkušenosti správně uložené v hlavách, zradí je v určité chvíli zdraví. Jestli dovolíte, tady přeskočím.

Záchranné stopování, nebo také mantrailing, je disciplína, která se nedá dělat pro efekt. Dostanete nějaký předmět hledané osoby, zavedou vás do míst, kde jí svědci naposledy viděli, a navrhnou vám, abyste ji se svým psem našli. Může to být před poštou, na náměstí, nebo v lese. Začnete pracovat a za půl hodiny zavolají, že osobu viděli ještě později vystupovat z autobusu tam a tam. Naložíte psa a jedete.

Postupem času jsme kolem sebe soustředili partu báječných lidí s podobným zájmem a založili naši organizaci. Máme vlastní výcvikové postupy a snažíme se i přes generační obměny psů dosáhnout úrovně, která bude nezpochybnitelná a ověřitelná.

To se podařilo 29. srpna 2020 Daně Paulové s Christie (Týnkou) z Křivoklátských hvozdů (3,5 roku), které složily záchrannou zkoušku ZS-A, podle zkušebního řádu SH ČMS. Test je to zdánlivě jednoduchý – 2 hodiny stará stopa, 1 500 kroků dlouhá v libovolném terénu, v časovém limitu 45 minut. Zrada číhá právě v tom terénu. Kdo zná kopce a skály v okolí Hejnic, ten se nepodiví výroku pořadatele, cituji:

„Dnešní zkoušky se navždy zapíší do historie! Skoro dvacet let jsme čekali na stopaře, který nalezne osobu na konci Áčkové stopy. Dnes se konečně zadařilo. Děkujeme a gratulujeme Daně Paulové s Christie Agátkou z Křivoklátských hvozdů.“ Všichni přítomní vypukli ve spontánní potlesk. „Gratulujeme taky dvěma vstupkám. Neúspěšní, nesmutněte, příště to vyjde...“

V současné době připravujeme Týnku na druhý stupeň zkoušky, kde půjde o 5 hodin starou stopu,

3 000 kroků dlouhou, včetně úseku v zástavbě. Tak holkám držíme pěsti. Ještě chci dodat, že naše Rescue Stopaři z.s. je otevřená skupina všem, kteří by to rádi zkusili. Samozřejmě, až pomine ten nešťastný covid. Najdete nás na Facebooku na adrese Rescue Stopaři Mantrailing.

Vít Paula

VETERAN CUP MÍRY PALEČKA

Rok 2020 hromadným akcím nepřál. Mnohé tradiční akce se nemohly uskutečnit nebo se konaly v náhradním termínu. Turnaji v malé kopané pro hráče nad 35 let se naštěstí pořadatelské trable vyhnuly, konal se v obvyklém termínu, s diváky i občerstvením.

A tak se v sobotu 8. srpna 2020 mohlo na doubravickém hřišti sejít sedm týmů, aby poměřily své síly, vytrvalost, hráčské dovednosti a štěstí v jubilejním, již desátém, ročníku turnaje v malé kopané pro hráče nad 35 let – Veteran Cup Míry Palečka. Vedle domácího týmu (Doubravice) se zúčastnili: Fešáci, FK Miletín, Maďaři, FKS Vítězná, Házenkáři a Rodos. S pohárem vítěze odjížděl tým z Vítězné, na druhé místo vybojovali Fešáci a třetí Házenkáři. Doubravický tým získal pěkné, leč poslední místo. Hráč Rodosu, Jiří Bednář, byl vyhodnocen jako nejlepší střelec. Nejstarším hráčem byl, již tradičně, Josef Záruba, hrající za domácí tým.

Miloš Kytler

REKONSTRUKCE HOSPODY

Vážení spoluobčané,

dovolte mně touto cestou napsat pár vět a seznámit vás v krátkosti s právě probíhající rekonstrukcí hostince U Hrdinů.

V roce 2017 jsem po dlouhých letech pronájmů převzal hospodu i jako provozovatel. V tom roce jsem spolu s kamarádem Jirkou Kalenským poprvé masivně zainvestoval do své hospůdky, já do nového vzhledu fasády, odvodnění na straně parkoviště a dvora, kamarád Jirka do interiéru, především do vybavení kuchyně, nového lina ve výčepu atd. A vlastně již v roce 2009 jsem zorganizoval a vykonal celou modernizaci toalet, takovou první vlaštovku v nekonečné snaze o záchranu rodového majetku.

Další možností rekonstrukce, aspoň části hostince, jsem se začal zabývat před dvěma roky. Vlastní provozování hospody mně nejlépe ukázalo, co vše by bylo potřeba opravit, změnit, přebudovat, aby byl provoz v souladu s předpisy, snazší pro obsluhu a příjemnější pro hosty. Tehdy jsem si sám pro sebe sepsal plán věcí, které by bylo potřeba udělat, aby se stav objektu zlepšoval. Seznam je

nekonečný a investičně nerealizovatelný. Ale nejdůležitější věci (stav elektroinstalace a stav plechové krytiny na přístavbě výčepu a sálu) se již dlouhodobě nedaly odkládat. Proto jsem také začal řešit, kde sehnat finanční zdroje kromě klasického úvěru. Nakonec se mně podařilo díky MAS Královédvorskou zjistit a postupně i zajistit realizaci dvou dotačních žádostí, které mně, když to celé dobře dopadne, pomohou tuto současně finančně náročnou akci „zlevnit“.

První žádost obsahuje rekonstrukci plechové střešní krytiny na pultové přístavbě toalet, výčepu a sálu. Druhou velkou a ve vnitřní části hospody určitě největší, je kompletní výměna vnitřní elektroinstalace objektu. Ta byla již v havarijním stavu, pocházela z šedesátých let minulého století, nové kabely ve snaze připojovat další a další spotřebiče v kuchyni a výčepu vedly všude po zdech, napojené na starou hliníkovou elektroinstalaci. Kdo do hospody chodí, ten ví, že kolikrát vyskočil při spuštění více spotřebičů hlavní jistič, na plesy a velké akce jsem už pro jistotu natahoval venkovní kabel z jiné budovy.

Druhou žádost o dotaci jsem podal cca o rok později. Zahrnuje snížení a zateplení stropů ve výčepu a kuchyni, výměnu oken v kuchyni a výčepu, výměnu dveří do zahrádky a na dvůr.

S oběma žádostmi jsem uspěl, podařilo se mně v létě, dokud nebyl celý gastro sektor na černé listině bank, zajistit nemalý úvěr (dotace funguje tak, že nejdříve všechno musím uhradit, pak proběhnou kontroly a někdy ve druhém pololetí mně snad bude část peněz proplacena, když bude vše ze strany kontrol ok).

Nyní v měsících leden až únor probíhá vlastní realizace. Jak někteří kolemjdoucí zjistili, tak se v hospodě pohybuje starší, zaprášený chlap se sbíječkou a všechno rozbíjí. To jsem já. A pak přijdou profíci a dají to po mně snad do pořádku. K mé „velké radosti“ se velká akce stala ještě větší. Nakonec jsem ještě při jednom nepořádku dal instalovat radiátor na pánské WC, z chodby přesunul radiátor na dámské WC, musel se vyměnit kompletní rozvod vody v kuchyni a nakonec jsem skončil v kuchyni i v kanalizaci.... A až všichni řemeslníci odejdou, tak nastane to nejhorší, malování a uklízení, pomalé stěhování věcí na místo.

Závěrem bych chtěl poděkovat. Nejdříve dvěma Honzům, Štěpánovi a Královi. Ti před lety dali hospodě určitý směr, vybudovali pěknou zahrádku, začali vařit, chystali speciální víkendy. Velký dík patří dámám z Místní akční skupiny, paní Tulachové a Křížové, ty mě nesmírně pomáhají s dotačními

papíry. Velký dík i přítelkyni a rodině, protože mně ani v zimních měsících neuvidí, protože budu zalezlý v hospůdce....

A nakonec velký dík „štamgastům“, bez těch věrných podporovatelů místního hostince by to všechno nemělo žádný smysl. A protože bych rád hostinec provozoval dlouhodobě a oni snad také budou chodit dlouhodobě, tak to celé tak nějak dává smysl....

S přáním blízkého setkání v „nové“ hospodě

Karel Hrdina

OPRAVA KŘÍŽE POD VZROSTLÝMI KAŠTANY

Obec se zavázala, že postupně opraví památky drobné sakrální architektury, které jsou v jejím vlastnictví. Po smírčím kříži u hřbitova a barokního kříže na Zálesí se na řadu dostal kříž z 19. století. Nacházel se schovaný pod vzrostlými kaštaný v horní části obce (u Nosků). Ano, nacházel, neboť po restaurování se již na své původní místo nevrátil, své nové stanoviště získal zhruba o třicet metrů blíž k centru obce. Již se neschovává pod kaštaný, ale dominuje ostrůvku mezi dvěma lipami.

Opravu provedl Zdeněk Lenger z Velkého Vřešťova. Na podzim 2019 byl kříž demontován a odvezen k němu do dílny, kde prošel restaurováním.

Na jaře roku 2020 bagr na novém stanovišti vyhloubil jámu pro nový základ. Důvod k přemístění kříže byl prostý, kořenový systém kaštanů by totiž statiku kříže s největší pravděpodobností opět narušoval. Jáma byla zalita betonem a koncem května pan Lenger zrestaurovaný kamenný kříž na novém základě sestavil, obnovou prošly i nápisy. Ti, kteří se snažili zašlé texty kdysi luštit, možná byli překvapeni, co nám to předci vlastně vzkázali. Kolem kříže byl nakonec instalován i plůtek, stejně jako tomu bývalo původně.

Restaurátorské práce stály 87 000,- Kč, dalších přibližně 10 000,- Kč obec zaplatila za různé zemní práce okolo (odstranění pařezu po pokácené lípě, dorovnání terénu apod.).

Lucie Baliharová

Z OBECNÍ KRONIKY

ROK 1927 - DOKONČENÍ

ELEKTRISACE OBCE

Od roku 1927 organizovalo Elektrařenské družstvo, založené již na začátku ledna, budování rozvodné sítě a postupnou elektrifikaci obce.

Výbor družstva stál před tíživou finanční situací, aby nerozvážným činem dílo počaté se nezřítilo. První přišlo na pomoc obecní zastupitelstvo Doubravice. Věnovalo družstvu na elektrisaci Kčs 30 tisíc. Velehrádek prozatím neměl na elektrisaci zájem. Jan Havel, mlynář, měl vlastní osvětlení. Okres byl předlužen. Slíbil nám pomoc, ale pod podmínkou, že se sami postaráme o sehnání úvěru. Současně nám otcovsky radil, odsunouti elektrisaci na dobu pozdější. Nikdo by nevěřil, co porad výbor měl, cest do města, osobních zákroků, dopisů zaslal – jen aby počaté dílo se zdařilo. Členové družstva rychle skládali své podíly. Konečně výbor rozhodl vypůjčiti u místní Kampeličky Kčs 120 tisíc, aby se mohlo započítí se stavbou. Podána žádost o státní podporu. V Praze osobně intervenoval pisatel kroniky u Dr. Josefa Černého, poslance, o rychlé a pokud možno nejvyšší přidělení podpory. Zárok měl úspěch. Stavba rozvodné sítě rychle pokračovala, podobně pokračovala stavba transformátoru. Práce byly skončeny 3. října 1927. **21. října 1927 zazářilo v obci elektrické světlo.** Odpůrci elektrisace na vlastní oči poznali její výhody, proto tiše přistupovali za členy družstva, takže ke konci roku mělo již 85 členů. Příjem družstva v roce 1927 činil Kčs 244 841,30, vydání Kčs 344 142,11. Schodek jasně mluví, že nesmíme usnout na vavřínech a založiti ruce v klín. Vlastní proud pro kolářskou dílnu si vyráběl Josef Kunc, kolář. Část proudu dodával do barevny perel, takže oba větší závody stály mimo družstvo.

CÍRKEV A POLITICKÉ SNAHY

Československá církev ničeho v roce 1927 nepodnikala a věnovala se více věcem bohoslužebným. Národní demokracie pomalu, ale jistě se rozpadávala. Mezi dělnictvem bylo viděti snahu obnoviti bývalou organizaci sociálně demokratickou.

OBECNÍ ZASTUPITELSTVO

Obecní zastupitelstvo přistoupilo za člena Elektrárenského družstva, zavedlo veřejné osvětlení a přešlo záruku na Kčs 30 tisíc dluhu – ve prospěch Elektr. družstva. Schválilo účty za rok 1925 a připravilo rozpočet na rok 1928. Josef Sturm ze Zálesí byl dán do ústavu choromyslných v Kosmonosích. 12. 5. zemřel František Havel, rolník, člen obecního zastupitelstva. Zemřelý byl svědomitý občan a dobrý pracovník pro veřejnost. Obecní zastupitelstvo se s ním rozloučilo ústy svého starosty, Josefa Černého. Jmenovaný promluvil na slova národní písně Rodné brázdy... a se zesnulým se jménem obce rozloučil. K uctění památky zesnulého věnovalo obecní zastupitelstvo Kčs 50 ve prospěch obecní knihovny a Kčs 50 ve prospěch fondu chudých. 26. 6. nastoupil z náhradníků

za člena obecního zastupitelstva František Šturm, tovární dělník, z Velehrádku. 24. 7. věnovala honební společnost celý honební nájem na stavbu transformátoru. Proveden soupis bytů za účelem daňovým. Usneseno rozšířit cvičiště a jednali o cestě k Dubenci – nebo aspoň překlenouti širší lávkou, aby děti mohly snadněji chodit do školy. 18. 12. konána společná porada u Bouzů s občany z Dubence, kde usneseno postavit lávku. 15. 9. povolena Antonínu Rejlovi novostavba. Pokračováno v úpravě cest, příkopů, mostků, upraveny odtoky vod z rybníků, vysazovány další stromy a keře. Na Velehrádku dokončena úprava cesty. Kámen na opravy cest byl z Karbanovy skály a ze skály u dolejšího rybníčku. Hřbitovní výbor pokračoval v další úpravě hřbitova a přemýšlel, jak dostat tam vodu. Práce obecního zastupitelstva byla všestranná a plodná. Mnoho věcí vykonáno zdarma.

PRŮMYSL

Průmysl sklářský byl zaměstnán v plném rozsahu ve všech odvětvích výroby. V naší obci dostal zaměstnání každý. Neboť sklářství potřebovalo pracovní síly, mladé i staré. Výdělky byly úměrné době. Rolníci dobře u nás zpeněžili výrobky, poněvadž dělnictvo mělo dosud malý, ale stálý příjem. Podobně i obchodníci s ostatními živnostníky nacházeli u nás dobré odbytiště na svoje výrobky. Život v Doubravici byl slušný a dosti zajištěný. Výrobci sportovních potřeb měli čím dále větší odbyt, proto rozšiřovali svoji výrobu.

Upraveno. *Příště rok 1928.*

Lucie Baliharová

ÚVAHY K DISKUSI

Na posledním zastupitelstvu padla od přítomných diváků otázka, jestli se uvažuje o znovuzřízení prodejny základních potravin v objektu bývalé prodejny Jednoty a pekárny, který obec konečně vlastní. Je pravda, že to jsou opravdu velké a členité prostory. Diskuse o jejich využití, včetně možnosti provedení nástavby, může probíhat.

Vraťme se ale do přízemí budovy. Obec tu zřejmě bude chtít jeho části využít pro své technické zázemí. Přibylo techniky na údržbu zeleně a chybí dílna, kde by se mohly provádět její běžné opravy a údržba. Pořád tu ale zbyde dost místa i k jinému využití. Může tu vzniknout např. prostora k setkávání lidí, cvičení apod. Anebo, jak už bylo v úvodu zmíněno, pokusit se získat lidi, kteří by se

tu nebáli provozovat malou prodejnu se základními potravinami a věcmi nejnnutnější denní potřeby. Pro začátek.

Jde i o to, kdo by do obchodu chodil nakupovat? Na to nám částečně odpovídá i současná covidová situace, kterou prožíváme. Myslím, že senioři, nebo lidé, kteří z jakéhokoliv důvodu zůstávají doma, by ho uvítali. O chalupářích a skleroticích, co jako já půlku nákupu z města nepřivezou, ani nemluvě. Podobné obchody se otevřely v řadě obcí, velkých zhruba jako naše. Obchod najdete např. i v Bílých Poličanech, Třebihošti atd.

Jezdím například pravidelně do většího Dubence do jejich regionální prodejny pro mléčné výrobky a maso. Kromě zmíněného speciálního zboží nabízejí i běžné potraviny.

To jen, co mě napadlo k probíhající diskusi o využití budovy. Jde o můj osobní názor.

ÚVAHA O SOUNÁLEŽITOSTI S OBCÍ

Je radost, potkávat stále víc maminek s kočárky, sledovat, jak rostou nové domy, a vědět, že se tu zřejmě lidé začínají cítit bezpečně (já vím, ještě ty chodníky) a chtějí tu žít.

To je velká věc, alespoň pro mne určitě.

Když už se člověk někde napevno usadí a chce tam žít, má zhruba dvě možnosti.

Ta první je: bydlet tam, přespávat a vracet se sem z práce, postavit kolem domu plot a uvnitř žít svůj život. Ale na dotaz, kde bydlí, odpovídat, že je venkovan.

Druhá možnost je kapku pracnější, ale návratnost vloženého kapitálu je s tou první nesrovnatelná.

Chce to ovšem potkávat lidi, mluvit s nimi (i když teď to není nejjednodušší), souhlasit i nesouhlasit se směřováním obce, mít strach, co by mohly přinést záplavy nebo požár, co se proti tomu dá dělat.

A hlavně, kdo to bude dělat?

O tom je potřeba diskutovat v hospodě, na hřišti, nebo třeba na koupadle.

Chybí nám tu parta mladších lidí, kteří by třeba dovedli využít hasičskou záchrannou techniku, kterou obec nakoupila a teď na ní sedá prach.

Přitom rizika, o kterých píšu, zůstávají a týkají se nás všech.

Nepochybuju, že by obec zaplatila všechny potřebné kurzy a pořídila výstroj.

Víte, aby tu lidi žili, ne jenom bydleli.

Aby nespolehali na to, že přijede někdo odjinud a odčerpá vodu nebo uhasí požár.

Jednotka našeho typu by nevyjížděla mimo katastr obce, ale poskytovala by servis těm, které by tu zasahovaly.

Věřím, že se takoví lidé najdou. Bylo by to fajn.

Vít Paula

O ŠTĚSTÍ A MENTÁLNÍCH MAPÁCH

Jdu studeným zimním lesem, těším se z jeho krásy, čerstvého vzduchu a psů radostně šmejdících kolem cesty. V lese moje duše vždycky pookřeje, někdy mám pocit, že z něj čerpám sílu a útěchu – pokud ji právě potřebuju.

Moje myšlenky svobodně poletují a já začnu přemýšlet o štěstí. Je skutečně jen muška zlatá, nebo si můžeme šťastný život nějakým způsobem... zařídit? Ono asi záleží na tom, co si pod pojmem šťastný život představujeme. Pokud by šlo o stálou extázi, pak to možné není – tedy bez drog. A ty ke štěstí věru nevedou!

Kdyby však šlo o spokojenost a optimismus, patrně by se to zařídit dalo, pokud bychom dokázali správným způsobem myslet. Náš mozek si totiž jede do jisté míry po svém – vše, co se s námi a kolem nás děje, si zpracovává do mentálních map. Velmi podrobných, s každou zkušeností buduje nová spojení. Je tam všechno – ty hezčí i ošklivější kousky našich životů.

Naše myšlenky a vzpomínky potom posilují ta spojení, ke kterým se vracíme. Pokud se zaobíráme hlavně tím špatným, co se nám stalo, pokud věčně vezíme jednou nohou v minulých křivdách, je to, jako bychom si tyto části svých mentálních map vybarvovali zvýrazňovačem – nemůžeme je přehlédnout. Nu a pak je třeba počítat s tím, že náš mozek věnuje záporným emocím víc pozornosti než těm kladným – už proto, že strach nebo hněv byly pro přežití důležitější než radost a pohoda.

Takže už tušíte, kam směřuju – budete-li se v duchu pořád zaobírat těmi ošklivými kousky svých životů, budete se cítit bídňě. Pokud se budete snažit nevracet se k nepříjemným událostem, které už stejně nemůžete změnit, zato aktivně myslet na to hezké, co vás potkalo, těšit se z drobností a v duchu děkovat za dary, kterých se vám dostává, bude váš život najednou mnohem jasnější, v horším případě aspoň podstatně snesitelnější. A to už za trochu snahy stojí, ne?

Dagmar Ruščáková

NOVOROČNÍ

Milí čtenáři, ze srdce vám přeju všechno nejlepší v novém roce – ať je ten s číslem 2021 přívětivější, společenštější a zdravější než ten minulý! A co si přát? Inu... zkusila jsem dát něco dohromady a budu jen ráda, když mě – aspoň v duchu –doplníte:)) Přeju vám všem, ať:

- jste zdraví – už všichni víme, že se zdravím obvykle jde i síla a schopnost si poradit se spoustou trablů, které nám život strká do cesty,
- máte štěstí, ať je náhoda častěji na vaší straně než proti vám,
- milujete, jste milováni a vaše rodiny vzkvétají – ať už jde o lidi nebo naše zvířecí přátele,
- máte vždy co jíst, ať vám chutná a pravidelně zažíváte chvíle, kdy se člověk nasytí nejen dobrým jídlem, ale i přátelstvím, pospolitostí a sdílenou pohodou,
- se vám daří v práci, ať vám pod rukama pravidelně vykvétou hodnoty, po kterých toužíte,
- jste hodně často v přírodě, která přináší potěšení, klid a štěstí do našich duší,
- vás těší a bohatě si užijete jakoukoliv formu umění, která je vám blízká – ať už to umění vytváříte či přijímáte,
- se dokážete smát a užívat radostí, které vám přijdou do cesty v jakékoliv podobě,
- dokážete plakat, pokud to bude vaše duše potřebovat,
- jste otevřeni změnám a překvapením,
- občas si zapomenete klíče, abyste věděli, jaké je to štěstí mít byt, ke kterému ty klíče patří,
- aspoň jednou pořádně promoknete, abyste si zase užili blaho sucha a tepla.
- Zkrátka, ať si na konci roku 2021 řeknete – to tedy byla jízda, ale stálo to za to! :) Tak... Na zdraví!

Dagmar Ruščáková

ZŠ A MŠ DUKELSKÝCH BOJOVNÍKŮ DUBENEC

Ohlédnutí za uplynulým rokem 2020

Letošní rok byl pro naše učitele, rodiče i žáky tak trochu jiný. Kvůli šíření zákeřné nemoci Covid-19 jsme museli na jaře a poté i na podzim přejít na distanční výuku. Učitelé se velmi rychle naučili „učit

jinak“, učit on-line. Věřte, že to pro pedagogy nebylo jednoduché, a jsme si vědomi, že situace byla těžká i pro rodiče. Všem rodičům děkujeme za pochopení a spolupráci v této nelehké době.

Přestože byla škola uzavřena, práce na jejím zvelebení pokračovaly. Ve dvou třídách na 2. stupni byly namontovány nové datové projektory, do kabinetu tělesné výchovy byly nakoupeny nové regály k přehlednému utřídění sportovních pomůcek a celá škola prošla velkým generálním úklidem. V srpnu jsme zrekonstruovali dvě třídy a připravili nové oddělení MŠ. Od září mohlo tedy do naší MŠ

nastoupit o 14 dětí více, než tomu bylo v předchozích letech.

Na podzim proběhl ve škole sběr kaštanů. Tento rok se podařilo dětem a rodičům celkem nasbírat 1 300 kg. Nejlepším sběračem se stal Patrik Ondejčík. Sběr papíru, který každým rokem pořádá Unie rodičů, se nekonal z důvodu velmi nízkých výkupních cen. Sběr hliníku nadále pokračuje.

Naše poděkování za finanční dar patří obcím Vilantice, Velký Vřešťov, Litíč a Doubravice. Díky nim jsme mohli nakoupit nové zajímavé didaktické i sportovní pomůcky. Poděkování patří i našemu panu starostovi Jaroslavu Huňatovi a celému dubeneckému zastupitelstvu za podporu rozvoje školy v loňském roce.

Všem příznivcům školy přeji, aby rok 2021 byl pro Vás rokem pohodovým, úspěšným a hlavně rokem plným zdraví.

Mgr. Martina Jonešová, ředitelka školy

KNIŽNÍ TIPY

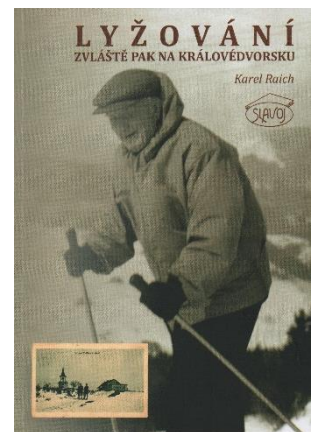

Víte, že...

- ve Dvoře Králové žil a působil arch. Karel Jarolímek, všestranný sportovec, mistr zemí Koruny české v běhu na lyžích, v závodě sdruženém, ...? Byl také projektantem obrovského množství skokanských můstků, od nejmenších provinčních až po velké sedmdesátky. Projektoval např. legendární můstek na Štrbském Plese. Jako sportovní funkcionář, vedoucí československé výpravy absolvoval devět MS a čtyři ZOH.
- na Královédvorsku, a to v Lázních pod Zvičinou a na vrchu Kozel stávaly skokanské můstky, na kterých se konaly závody s mezinárodní účastí?

O historii zimního sportování, k němuž jsou potřeba lyže, od jeho počátků až do prodeje veškerého technického zařízení k provozování zvičinské sjezdovky novému nájemci roku 2007 se dočtete v knize Karla Raicha Lyžování, zvláště pak na Královédvorsku, vydané knihovnou Slavoj ve Dvoře Králové n. L.

RAICH, Karel. Lyžování: zvláště pak na Královédvorsku. Ve Dvoře Králové nad Labem: Slavoj, 2020. ISBN 978-80-906977-6-8.

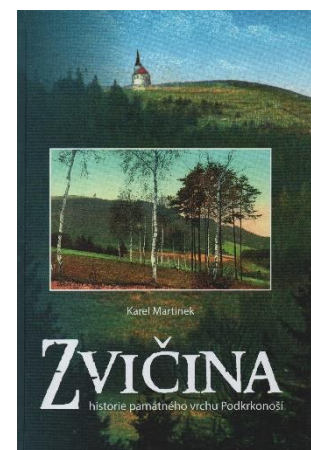

Víte, že...

- Zvičina není vyhaslou sopkou?
- Zvičina byla až do druhé poloviny 20. století holá, bezlesá?
- na Zvičině stával větrný mlýn?

V knize Zvičina, historie památného vrchu Podkrkonoší, úctyhodném díle prof. Karla Martínka, je hora, která kraluje našemu regionu, přiblížena detailně ze všech možných úhlů. Potěšení čtenáři přinesou nejen detailní informace o geologickém původu a bohaté historii vrchu i obcí, jimž vévodí, ale i obrovské množství ilustrací, kreseb, map, plánek a fotografií, dobových i ze současnosti.

MARTINEK, Karel. Zvičina: historie památného vrchu Podkrkonoší. Ve Dvoře Králové nad Labem: vlastním nákladem, 2020. ISBN 978-80-270-8357-2.

Lucie Baliharová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Významná životní jubilea oslavili a oslaví tito naši spoluobčané:

2020

červenec	Lukáš Balihar, Walter Grzegorz Jana Kulihová, Stanislav Patočka
srpen	Miroslav Bezstarosti, Zdeněk Čapek Věra Hlavatá, Miloslav Janeček Radek Padyásek, Zdeněk Rudel Jaroslav Špatenka
září	Jana Exnerová, Štěpánka Odrášková Bohuslava Paříková
říjen	Libuše Bradová, Věra Cermanová Hana Horáčková, Karel Hrdina Lidmila Hrdinová
listopad	Věra Hrdinová, Věra Píková
prosinec	Marie Hrochová, Miloslav Rejl

Vše nejlepší!

2021

leden	Miloš Vondrouš, Vladislava Janečková
únor	Vít Paula, Jaroslav Hrdina, Antonín Seifrt Miloš Jirousek, Jana Strnadová Jiří Dědek
březen	Libuše Vondroušová, Milada Novotná
duben	Martin Lapka
květen	Jana Bezstarostová, Jaroslava Paříková Zdenka Jarolímková, Miluška Mašková

Bude jubilejní, třicátý, ročník Doubravického občasníku ročníkem posledním?

Mnohé obce mají své zpravodaje, které informují nejen o dění v obci, ale přinášejí i různá zamyšlení, zajímavosti a nápady,... Naše obec patří mezi ty „mnohé“. Svůj zpravodaj, Doubravický občasník, má již třicet let, první číslo vyšlo v březnu roku 1991. Vydávání obecních novin bylo tehdy jedním z bodů volebního programu kandidátů do obecního zastupitelstva. V průběhu třiceti let se měnilo složení redakce, díky novým technologiím se měnil způsob jeho tvorby (psací stroj byl nahrazen počítačem, cyklostyl byl vystřídán kopírkou a pak výkonnější kopírkou...), grafická podoba i způsob distribuce. Doubravický občasník je periodikum oficiálně registrované referátem OÚ v Trutnově, jeho výtisky shromažďují regionální knihovny i knihovny s celostátní působností a archivuje je Okresní archiv v Trutnově. První číslo vyšlo v nákladu 60 výtisků, jeden výtisk stál tehdy 2,50 Kč, postupně se náklad zvyšoval, nejvyšší byl v roce 2003, kdy kopírka vyprodukovala 120 kopií, cena jedné 8 Kč, pak 10 Kč,

asi poslední čtyři roky je k dostání zdarma. Od roku 2010 vzniká vedle kopírované papírové podoby DO i jeho verze elektronická, která je zájemcům rozesílána mailem, pro čtenáře je tato verze přístupná také na webových stránkách obce. Rozesláním DO v elektronické podobě poklesl náklad jeho papírové verze na 60 – 70 výtisků.

Redaktorem prvních ročníků byl Jiří Exner, ten předal štafetu Ladislavu Kulihovi a ten zase nakrátko Ing. Josefu Brožovi. Na konci roku 2002 se vydávání obecního zpravodaje ujaly Renata Derdová, Kateřina Hornychová a já, Lucie Baliharová, trojlístek redaktorek svou činnost ukončil prvním číslem roku 2010. Vypadalo to, že doubravickým novinám odzvonilo, cítila jsem, že by to byla velká škoda. Koncem roku 2010 jsem získala ke spolupráci Štěpánku Odráškovou a vydávání bylo obnoveno. Štěpánka Odrášková se navíc kamarádí s informačními technologiemi, takže se ujala grafické podoby zpravodaje a začala i éra jeho elektronické podoby.

Každý redaktor bojoval s nedostatkem příspěvků. V počátcích existence DO mohli občané své příspěvky či podněty vhadzovat do schránky prodejny Jednota, dnes je mohou posílat na mailovou adresu doubravicky.obcasnik@seznam.cz. V jeho „schránce“ se však jen výjimečně nějaký příspěvek objevil, proto mi nezbývá nic jiného než tvořit příspěvky sama nebo oslovovat občany, u kterých jsem očekávala potenciál něco sdělit. Někdo přispěl jednou či dvakrát, ale několik přispěvatelů vytvořilo jakýsi můj tým. Starostové, Vít Paula a po něm Miloš Valášek, čtenáře pravidelně seznamovali s rozvojem naší obce, pan Paula přispíval i různými úvahami či informacemi o dění spolku Rescue Stopaři, Renata Derdová tvořila valnou většinu vždy pozitivně laděných úvodníků, Ing. Dagmar Ruščáková zasílala svá zamyšlení, fejetony či krátké povídky, Ing. Josef Brož kvízy, hádanky, křížovky. Ode mě jste si mohli přečíst úryvky z obecní kroniky a zprávy o kulturních akcích. Všem, kteří jste přispěli či přispívali, moc děkuji.

Z poslední věty předchozího odstavce jste jistě pochopili záměr tohoto článku. Rekapitulací třicetiletého života doubravického zpravodaje jsem si připravila půdu na oznámení své rezignace. Jsem s Občasníkem spojena devatenáct let!!! Vzpomínám na nadšení, se kterým jsem se pouštěla do tvorby některých čísel, ale také na nechuť, která vznik jiných čísel provázela. Na výsledku práce bývá znát, zda ji děláte rádi, nebo ne a děláte ji jen proto, že se to od vás očekává. Bohužel ta nechuť poslední roky převládá. Však v roce 2020 vyšlo jen jedno číslo DO! Nechci se vymlouvat na čas, i když cítím jeho nedostatek. Ale s časem je to tak, když vás nějaká činnost baví, čas si na ni najdete, nebo

se o to snažíte, když vás činnost nebaví, čas je proti vám 😞. Příčinou mé rezignace na redakční činnost není ani ztráta smyslu této práce. Cítím jako smysluplné informovat spoluobčany o dění v obci v různých oblastech, v současnosti i minulosti, prohlubovat jejich sounáležitost s obcí, a proto by mi bylo líto, kdyby Občasník zanikl. Vím, že by se dal obecní zpravodaj dělat jinak, lépe, zajímavě, ale mně se už prostě nechce.

Věřím, že se najde někdo, kdo Doubravický občasník zachrání, vzkřísí z popela, někdo, komu budu moci já ten štafetový kolík předat. *(Slibuji, že budu nápomocna třeba jazykovou korekturou a že budu pravidelným přispěvatelem.)*

Lucie Baliharová

Tištěná podoba Doubravického občasníku je zdarma k dostání na Obecním úřadě v Doubravici nebo u Lucie Baliharové (Doubravice č.p. 172). Pokud máte zájem o výtisk do poštovní schránky, napište si na mob. č. 724 680 631.

Doubravický občasník

Vydává kulturní a sociální komise OÚ v Doubravici. **Vychází nepravidelně.** Odpovědný redaktor Mgr. Lucie Baliharová.

Grafická úprava Mgr. Štěpánka Odrášková. Vaše příspěvky zasílejte na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz

Adresa redakce: Obecní úřad Doubravice, www.doubravice.cz Registrováno referátem Okresního úřadu v Trutnově č. j. Kult. MK ČR E 12881.